

зѣвали славенскыѣ имена и названія, тѣѣ
що испослѣ тѣ, като прѣминѣли у рим-
ляныѣ и ся облѣкли въ латинскыѣ дре-
хы, изгубили вече всичко коѣто бы по-
казало тѣхното славенско произхожде-
ніе? Освѣтъ това голѣма бѣркотія е про-
излѣзла още и отъ прѣвода на имената.

Да земемъ на пр. двата языка Ла-
тинскыѣ и Грьцкыѣ и като прибавимъ
при тѣхъ най-малко поне три други вар-
варскы нарѣчія, както Готското (което
обіема Тевтонското), Славенското и най-
сетнѣ Татарското (което обіема Чудско-
то, Маджарското и Турското) съберѣте
тѣзи петъ разны и противоположны еле-
менты въ еднаж странѣ или мѣсто, и слѣдъ
дългы борбы и борличканія, нападенія и
изселяванія, прѣселяванія и скытанія на
нѣколко столѣтія, тогази не е за чудо да
срѣщамы таквызи едны противоположны
свѣдѣнія и древни прѣданія, които при-
чиняватъ мѣчнотїѣтъ и даже невѣзмож-
ностѣтъ за да ся прослѣди съ свѣршен-
нѣж точность было имена на лица, было
на мѣста и страны. . . .